

Zo zijn onze manieren

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Het is niet het eerst dat ik het over het gedrag van de Nederlander in het algemeen heb. In eerdere spinsels heb ik al wees ik er al op dat we in ons 'landje aan de zee' steeds minder respect voor en naar elkaar tonen. Niet alleen in ons taalgebruik, maar ook in onze daden. Knokpartijen om zaken die het vaak niet waard zijn om er een woord of een stoeipartij, laat staan een spinsel, aan te wijden. Waarbij je je afvraagt waar het eigenlijk over gaat. Wat het waard is om de handjes te laten wapperen. En dat vaak met tragisch gevolg. Ook in kranten, tijdschriften, verenigingsbladen en op radio en TV wordt hier aandacht aan besteed. Hoe komt het nu dat Nederland in respect naar en voor een ander tonen zo achteruitgaat.

Nog niet zo heel erg lang geleden wees ik in een Hersenspinzel op een tekst van Sjoerd Mossau over het taalgebruik van Nederlandse parlementsleden naar elkaar. Ik zal die tekst nog eens herhalen: "Afgelopen week onttaarde het Kamerdebat in Den Haag nog in een tenenkrommende wanvertoning, met politici zonder waardigheid, tetterend en tierend op het niveau van een diepgevroren visstick". Hij had het dan over mensen waarvan verwacht wordt dat zij in behoorlijke taal gebruiken om voor de belangen van hun mede-Nederlanders op te komen. Nu kun je natuurlijk zeggen dat het laatste stuk van die uitspraak nu ook niet bepaald de hoogste graad van behoorlijk taalgebruik haalt. Maar het geeft wel aan hoe het er met het respect tonen aan en voor elkaar bij staat.

Zo las ik in onze provinciale nieuwsbrenger een uitspraak van een bekende Goesenaar : "Er mag best wel wat meer hoffelijkheid zijn". En dan gaat het er niet om op welke wijze je met je handen in de zakken loopt of op welke manier je een croissant eet en of je bij het uitbrengen van een toast de glazen wel of niet laat klinken. Hij wil met grappige filmpjes laten zien hoe je met alledaagse beleefdheidsregels en omgangsvromen met elkaar omgaat, je respect voor elkaar toont.

In een andere editie las ik wat mensen doen als het maar een paar graden warmer wordt. Dan gaan allerlei jasjes, stropdassen, panty's, overhemden en blouses uit om het niet te warm te krijgen. Ineens verschijnen altijd netjes geklede heren in een korte broek en op teenslippers in het straatbeeld en op het kantoor. En dames die normaal een blouse of trui met col dragen vertonen zich dan ineens met een mouwloos kledingstuk met een behoorlijk uitgesneden hals en ook op teenslippers. En met het oplopen van de temperatuur loopt vaak ook het taalgebruik naar elkaar op tot ongewenste hoogte. Gezien het seizoen waarin deze ontboezeming verschijnt zullen we daar voorlopig geen last van hebben.

Maar het is niet alleen het gedrag van de mensheid naar elkaar toe dat omlaaggaat. Vroeger stonden de Nederlandse straten bekend om hun netheid en opgeruimdheid. Je kon als het ware "van de straat eten". Maar dat straatbeeld is geen voorbeeld meer van "orde en netheid". Zeker in de maanden waarin het kwik stijgt. Weer in een andere nieuwsbrenger las ik dat dit in de winter best wel gaat. Dan dragen we mooie jassen, sjaals en meestal ook goede schoenen. Maar als het kwik gaat stijgen ontdoen we ons van allerlei kledinglagen en ontstaat het beeld dat we hiervoor schetsten. Het is dat het zand in de straten ontbreekt. Anders zou we kunnen denken dat we op het strand lopen ons werk doen. Daarbij vergetend dat te veel zon op het blote vel tot gevolg kan hebben dat mensen met huidkanker te maken krijgen.

En we hebben het nog niet gehad over het fatsoen naar elkaar toe. Vroeger spraken we niet iedereen met 'jij en jou' of 'jie en joe' aan. Dan was het naar de ouders, oudere mensen en mensen met een bepaalde functie netjes 'U en Uw, dank u wel en alstublieft'. Lieten de mannen de dames voorgaan als die de tram in wilden of een kantoor binnen gaan. Werd een vrouw in beleefde bewoordingen aangesproken. Dat fatsoen is helaas ook aan een teruggang bezig. Een dame voor laten gaan is er bij velen niet meer bij.

Afval niet op straat gooien maar wachten tot we het in een afvalbak kunnen gooien of gewoon mee naar huis meenemen. Het wordt ook minder. Laat maar vallen, de gemeente ruimt het wel op! Totdat de gemeente de reinigingskosten verhoogt. Zijn ze nu helemaal bed.....d ! We betalen toch al genoeg?! Waar laten ze dat geld, want de straten zien er niet uit! Schandelijk. Dan denken we dat 'de pot de ketel verwijft dat hij zwart ziet'.

In een bekend weekblad lezen we als kop van een artikel:
“Fatsoen moet je doen, maar overdrijf het niet”.

Ooit was er een kerkelijke organisatie. Die had als lijfspreuk waar je niet omheen kan: “Verbeter de wereld, begin bij je zelf!”

Eerlijk en niet zo parlementair gezegd ‘voorkomt dat een hoop **ged..... !**

Augustinus

P.S. Misschien een idee voor een voornemen in het nieuwe jaar?
